

קביעות למעשר, והערמה במצוות צרכות (לה:)

א

כדי להצין את הגמרא הצאה על צוריה, נקדים ללמוד קצת בכללי הל' מעשרות –
ריש משנה מעשרות (פרק א' משנה א'), ובהקדמת הר' קהתי למשנה ה'

וע"ע – רמב"ם הל' מעשר

- פרק ד' הלכה א'
- פרק ג' הלכות א' – ד', עד " ... חייב לעשר הכל"
- פרק ד' הלכה ב'

גמרא הכא (לה:), "ואמר רבה בר בר חנה ... ואכלו בשעריך ושבעו"
רישב"א (לה:), חלק מד"ה דאמר ר' ינאי, "ודיני תבואה ... פני הבית קובע"
• האם אפשר לערוך ולסדר את כל הפרטים שצדצרי הריעצ"א ולהגיד אותם בתורת כללים?

ועתה נחזור ונתבונן על הגמרא הכא בכללותה –

- מה קשה לך בסגנון ולשון הגמרא?
- ומה קשה לך צדיני הגמרא וציאורס?
- מתבונן – מה הוא היסוד הגדול של סוגיא זו?

ב

גמרא מנחות (מא.), "דמלאכא אשכחיה לרב קטינא ... טצדקי למפטר נפשך מציצית", וברש"י

תוס' שם (ד"ה ענשיתו)

רבינו גרשום שם (ד"ה אלא הכי קאמר)

גמרא בכורות (סוף ג:), "רב מרי בר רחל הויא ליה ההיא חיותא ... מקדושתיהו"

תוס' שם (ריש ד"ה דקא)

- בריש הדיבור, "מה שאין ... שנענש רב מרי" [2 שורות]
- באמצע הדיבור, "אי נמי בימי רב מרי ... לידי תקלה"

• מה הם היסודות העולים מתוך גמ' מנחות [וגמ' בכורות] לענין כדיפת המנחות?

וע"ע – מלאכי (פרק ג' פסוקים ח' – י', י"ד, ט"ז – י"ט)

בעקבי הצאן (סי' ח' אות א')

שלמי ניסן (חלק ההערות, אות י"ט)